

Rav Yehuda Amital's Remarkable Reading of Akeidat Yitzchak

Rav Yehudah Amital; b. 1924, Oradea, Romania. d. 2010, Jerusalem.

Holocaust survivor. 1948 veteran. Scholar. Spiritual leader. Founder of the Hesder Movement and Rosh Yeshiva of Yeshivat Har Etzion. A leader of Gush Emunim who moved politically leftwards, founding Meimad, and a minister in Shimon Peres' government after the Rabin Assassination.

Rabbi Soloveitchik on the Akeida

"I recoil from all talk that goes round and round a single topic: that the observance of *mitzvot* is beneficial for digestion, for sound sleep, for family harmony, and for social position.

The religious act is fundamentally an experience of suffering. When man meets God, God demands self-sacrifice, which expresses itself in struggle with his primitive passions, in breaking his will, in accepting a transcendental "burden," in giving up exaggerated carnal desire, in occasional withdrawal from the sweet and pleasant... Offer your sacrifice! This is the fundamental command given to the man of religion.

God says to Avraham: "Take now your son, your only one, whom you love, Isaac, etc." That is to say, I demand of you the greatest sacrifice. Do not fool yourself to think that after you obey Me and bring your son up for a burnt-offering, I will give you another son in place of Yitzchak. When Yitzchak will be slaughtered on the altar – you will remain alone and childless... All your life you will think about him... You will spend your nights awake, picking at your emotional wounds. Out of your sleep you will call for Yitzchak, and when you wake up you will find your tent desolate and forsaken. I demand this sacrifice!

Clearly the experience, which was rooted in dread and suffering, ended in ceaseless joy... The religious act begins with the sacrifice of one's self, and ends with the finding of that self. But man cannot find himself without sacrificing himself prior to the finding. (Rabbi Soloveitchik, *Divrei Hashkafa*, pp. 254-255)

"Abraham implemented the sacrifice of Isaac not on Mount Moriah but in the depths of his heart. He gave up Isaac the very instant God addresses Himself to him and asked him to return his most precious possession to its legitimate master and owner...

There was no need for physical sacrifice, since experientially Abraham had fulfilled the command before he reached Mount Moriah... Had Abraham engaged the Creator in a debate, had he not immediately surrendered Isaac... God would not have sent the angel to stop Abraham from implementing the command. Abraham would have lost Isaac physically." (Rav Soloveitchik. Abraham's Journey)

1. Et Ratzon pgs 199-200

The reaser will think that the Akeida is merely a submissive acceptance of the Divine command in silence. Avraham Avinu is commanded to slaughter his son, and with the understanding that nothing stands in the way of God's instructions, he annuls his will in the face of the will of the Almighty. As if, all human emotions are non-existent, no love between parent and child, no mercy, or ethical concerns. It is all numbed, paralysed, it dissolves and disappears in the face of the Divine command – "My heart is hollow within me" (Ps. 109:22) – as if his heart is emptied of all human feeling.

For me, this perception is absolutely wrong. Avraham's love for his son did not disappear or melt away at the moment of the Akeida. The opposite is true! – this love is the very premise upon which the act of the Akeida stands. Not for nothing did God emphasize in His command, "the son that you love". The warm emotions between father and son are given prominence throughout the narrative ... It

1.1 עת רצון עמ' 199-200

המתבונן יחשוב, לכאורה, שאין בעקידה אלא קבלת צו א-לוהי בשתיקה ובהכנעה. אברהם אבינו מצווה לשחוט את בנו, ומתוך הכרה שאין דבר העומד בפני ציווי של הקב"ה, מבטל הוא את רצונו מפני רצון הקב"ה. לכאורה, כל רגשותיו האנושיים בטלים, ואין בו אהבת אב לבנו, רחמים, או שיקולי מוסר. הכל משתתק, נמוג ונעלם אל מול הצו הא-לוהי. "לְבִי חָלַל בְּקִרְבִּי" (תהלים קט, כב), כאילו ליבו ריק מכל רגש אנושי. לדידי, תפיסה זו מוטעית לחלוטין. אהבת אברהם לבנו לא נעלמה או נמוגה בזמן העקידה; אדרבה, עוצמתה היתה תנאי למעשה העקידה כולו. לא בכדי מדגיש הקב"ה בצוותו את אברהם לשחוט "את בנך ... אשר אהבת".

היחס החם שבין האב ובנו מובלט היטב לאורך הסיפור כולו: "ואת יצחק בנו... וישם על יצחק בנו... ויאמר יצחק אל אברהם אבינו ויאמר אבי ויאמר הנני בני... יראה לו השה לעולה בני... ויעקוד את יצחק בנו... לשחוט את בנו"

דווקא באותם יחסי אהבה מיוחדים שבין אב לבנו טמון סוד העקידה. אהבתם מבליטה את הניסיון, מעצימה אותו ומבטאת את ייחודו...

is precisely the love between father and son that is the core of the Akeida. Their love emphasizes the test, gives it gravity, and expresses its uniqueness.

Midrash Tanchuma. Vayera

Satan appeared before him on the road in the guise of an old man and asked: "Whither are you going?" Abraham replied: "To pray." "And why," Satan retorted, "does one going to pray carry fire and a knife in his hands, and wood on his shoulders?" "We may tarry there for several days," said Abraham, "and slaughter an animal and cook it." The old man (Satan) responded: "That is not so; I was present when the Holy One, blessed be He, ordered you to take your son. Why should an old man, who begets a son at the age of a hundred, destroy him? Have you not heard the parable of the man who destroyed his own possessions and then was forced to beg from others? If you believe that you will have another son, you are listening to the words of a Satan. And furthermore, if you destroy a soul, you will be held legally accountable for it." Abraham answered: "Not the Satan, but the Holy One, blessed be He, who told me what to do, and I shall not listen to you."

Satan departed from him and appeared at Isaac's right hand in the guise of a youth. He inquired: "Where are you going?" "To study the law," Isaac replied. "Alive or dead?" he retorted. "Is it possible for a man to learn the law after he is dead?" Isaac queried. He said to him: "Oh, unfortunate son of an unhappy mother, many days your mother fasted before your birth, and now this demented old man is about to sacrifice you." Isaac replied: "Even so, I will not disregard the will of my Creator, nor the command of my father." He turned to his father and said: "Father, do you hear what this man has told me?" He replied: "Pay no heed to him, he has come only to torment us." Forthwith, *And Isaac spoke* (ibid., v. 7).

Midrash Tanchuma. Vayera

The Abraham stretched forth his hand and took the knife to slay his son (ibid., v. 10). Isaac said to him: "Father, do not tell my mother about this while she is standing at the edge of a pit or a roof lest she hurl herself down and die."

Yalkut Shimoni. Vayera 101

Yitzchak said: Father! I feel awful! What will you do in your old age? He replied: Son! – We know we will die soon. He who looked after us until now will continue to look after us.

He placed him on the altar: Abraham's eyes towards Yitzchak's eyes, and Yitzchak's eyes towards the Heavens. The tears were falling from Avraham's eyes until his whole body was covered with tears. He said: Son! May God offer a sacrifice in your stead! And he cried mightily. Isaac looked up to the Shekhina and he said: "I lift up my eyes to the hills; from where will my salvation come?!"

2. מדרש תנחומא

קדמו השטן בדרך ונדמה לו בדמות זקן. אמר לו: לאן אתה הולך? אמר לו: להתפלל. אמר לו: ומי שהולך להתפלל? למה אש ומאכלת בידו ועצים על כתפו? אמר לו: שמא נשקה יום או יומים ונשחט ונאפה ונאכל. אמר לו: זקן, לא שם הייתי כשאתה לך הקדוש ברוך הוא קח נא את בנך, וזקן כמותך ילך ויאבד בן שנתי לו למאה שנה. לא שמעת המשל, מה שהיה בידו אבדו ומבקש מאחרים. ואם תאמר יהיה לך בן אחר, תשמע מן המשטין ותאבד נשמה שתתחייב עליה בדין. אמר לו: לא משטין היה אלא הקדוש ברוך הוא ותברך היה, לא אשמע ממך.

הלך מעליו ונדמה לבחור ועמד על ימינו של יצחק. אמר לו: לאן אתה הולך? אמר לו: ללמד תורה. אמר לו: בחיך או במיתך? אמר לו: וכי יש אדם שילמד אחר מיתך? אמר לו: עלוב בר עלובה, כמה תעניות נתענית אמך עד שלא נולדת, והזקן הזה השתטה והוא הולך לשחטך. אמר: אף על פי כן לא אעבר על דעת יוצרי ועל צווי אבי. חזר ואמר לאביו: אבי, ראה מה אומר לי זה. אמר לו: אל תשגיח עליו, שאינו בא אלא ליעך לבנו. מיד ויאמר יצחק וגו'.

3. מדרש תנחומא

וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט. אמר לו: אבא, לא תודיע את אמי כשהיא עומדת על הבור או כשהיא עומדת על הגג, שמא תפיל את עצמה ותמות. מיד בנני שניהם את המזבח ויעקדו על המזבח

4. ילקוט שמעוני וירא רמז קא

אמר ליה יצחק: אבא! צר לי עליכם, מה תעשו עלי לזקנותכם? א"ל בני - יודעים אנו שמיתתנו קרובה, מי שנחמנו עד עכשיו ינחמנו עד יום המיתה. **וישם אותו על המזבח.** עיני אברהם בעיני יצחק, ועיני יצחק בשמי שמים, והיו דמעות מנשרות ונפלות מעיני אברהם עד שהיתה קומתו משוטטת בדמעות. אמר לו: בני! הואיל והחלת על רביעית דמך, יוצרך יזמין לך קרבן אחר תחתיך. באותה שעה פער פיו בבכיה וגעה געיה גדולה, והיו עיניו מרופפות וצופות לשכינה, והרים קולו ואמר: "אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עדרי? עדרי מעם ה' עושה שמים וארץ."

Mishnah Taanit 2:4

For the conclusion of the first blessing, he recites: He Who answered Abraham on Mount Moriah (see Genesis 22:11–18), He will answer you and hear the sound of your cry on this day.

6. Rav Amital. Et Ratzon. Pg. 181

Notwithstanding the direct instruction to bind his son, Abraham did not resolve himself to the command of the Akeida. He stood and prayed for his son. This Midrash reveals the relationship fo Abraham to God's command' On the one hand, "A loyal servant" who hurries to perform his master's will; and on the other hand, a merciful father, who does not suppress his feelings, but prays and beseeches God to save his life.

We know well the phenomenon of suppressions of human feelings in a moment of religious passion and ecstasy – so it was with the ancient ritual of Molech, and so it is today, that when we hear of a Shahid who dies while taking innocent human life. But the test of the Akeida has no trace of this ecstatic religious intoxication. Were it there it would make the entire episode invalid.

7. Midrash Rabbah 55:7

And He said: Take, please, your son, etc. (22:2). Said God to him: 'Take, I beg you' — please —Your son.' 'Which son? I have two sons' he said. 'Your only son,' replied He. 'This one is the only one of his mother, and this one is the only one of his mother.' "The one you love"—'Is there a limit to the affections?' "Itzchak" said He.

8. Et Ratzon pg 183

When Avraham pleaded with God and said: "this one I love and this one I love" he wished to find a role for his other son, for Yishmael. He knew very well that God had decided (Gen ch.17) "That Isaac will be your covenantal offspring" and that Yishmael was the son of the maidservant. And yet, he never forgot that Yishmael was his son, and he must be concerned for his wellbeing.

9. Zichronot

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זָכְרָנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ
וְתִרְאַה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֲבֵרָהּ אֲבֵינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ, וְכִבֵּשׁ רַחֲמֵינוּ לְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵנוּ שְׁלָם,
כִּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסֶךָ מֵעַלֵינוּ, וּבְטוֹבְךָ הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֶרֶן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאַרְצְךָ וּמִמְנַלְתְּךָ.
... וְעֲקֵדָת יִצְחָק, לְזַרְעוֹ הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכָּר.
בְּרוּךְ אַתָּה ה', זֹכֵר הַבְּרִית.

In "Zichronot" we use the phrase: "He suppressed his mercy to perform Your will" - suppression of mercy, but not, God forbid, the erasing of it! These mercies are paralyzed for a moment by the Divine command, but immediately after that, they return and reawaken to their full strength. Like God's attributes, His anger is diluted by the attribute of mercy. And so it is with Abraham. (Et Ratzon pg.204)

5. משנה תענית פרק ב משנה ד

על הראשונה הוא אומר, מי שענה את אברהם בהר המוריה, הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה, ברוך אתה ה' גואל ישראל

6. הרב עמיטל. עת רצון. עמ' 181

למרות מאמרו של הקב"ה וציוויו שיעקוד את בנו, לא השלים אברהם אבינו עם צו העקידה, אלא עמד והתפלל על בנו. במדרש זה מתגלה לעינינו יחסו של אברהם לצו הקב"ה: "מחז, "עבד נאמן", הממהר לעשות רצון קונו, ומאידך, אב רחמן ואהוב, שאינו כובש רגשותיו, אלא מתפלל על בנו ומתחנן להצלת נפשו. אנו מכירים היטב תופעה של דיכוי כל רגש אנושי ואבהי

בשעה של אקסטאזה דתית. כך בימים ההם, בעבודת המולך, וכך בזמן הזה, בתגובת שכנינו למשמע השמועה על מותו של אחד ה"שאהידים" תוך כדי הרג חפים מפשע. אילו היה נסיון העקירה של אברהם אבינו חסר מימד אנושי זה, לא זו בלבד שהיה מתגמד בשל כך, אלא אפשר שהיה הופך את המעשה כולו לפסול מעיקרו!

7. מדרש רבה נה:ז

וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בְּנֶךָ וְגו' אָמַר לוֹ בְּבִקְשָׁה מִמֶּךָ קַח נָא אֶת בְּנֶךָ, אָמַר לִיהִ תִּרְוִן בְּנִין אֵית לִי אִי זֶה בֵּן, אָמַר לוֹ: אֶת יִחִידְךָ. אָמַר לוֹ זֶה יִחִיד לְאִמּוֹ וְזֶה יִחִיד לְאִמּוֹ. אָמַר לוֹ: אֲשֶׁר אֶהְבֶּתְךָ. אָמַר לוֹ אֵית תְּחוּמִין בְּמַעֲיָא. אָמַר לוֹ: אֶת יִצְחָק.

8. הרב עמיטל. עת רצון עמ' 183

כשאברהם עומד ומתמקח עם הקב"ה ואומר: "לזה אני אוהב ולזה אני אוהב", כוונתו היא לבקש תפקיד כלשהו גם לבנו האחר, לישמעאל. אכן, הוא ידע היטב שהקב"ה החליט ש"ביצחק יקרא לך זרע", וכי ישמעאל בן האמה הוא, אך למרות זאת לא שכח לרגע שגם ישמעאל בנו הוא, ויש לדאוג לו ולצרכיו